

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiæ Moralis Emendatæ Appendix In LXXIX. Propositiones A Summis Pontificibus olim damnatas

[Verlagsort nicht ermittelbar], circa 1680

De Bonorum Operum Meritis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40408

Damnavit quidem Guimenium, Innocentius, & quidem ad flammam, propter intolerabilem opinionum laxitatem, sed numquam enim probaverat Alexander: declarans tantummodo, ex illo libro & quodam alio quem nominat, perperam à quibusdam fuisse censuratas Propositiones aliquas, tum ad alias materias, tum ad actionum moralium Regulam pertinentes, quæ & gravissimorum scriptorum auctoritate & perpetuo Catholicorum usu nituntur. Ita Alexander: nequaquam eo pacto negans, fuisse in eodem libro alias Propositiones merito censurabiles (quemadmodum & ipse postea quasdam censuravit) ob quas tandem liber ille iussus sit ignibus tradi. Si scriptor ille scribendo talia, se bonæ causæ suppetias ferre existimet; hoc à me audiat: Non his auxiliis, non adjutoribus istis, tempus eget.

DE BONORUM OPERUM MERITIS.

PROP. DAMN.

- I. **N**aturali lege constitutum fuit homini, ut si in obedientia perseveraret, ad eam vitam pertransiret, in qua mori non posset. Est 6.
- II. Quod piè, & iustè in hac vita mortali usque ad finem conversati vitam consequamur eternam, id non propriè gratiæ Dei, sed ordinationi naturali statim initio creationis constituta iusto DEI iudicio deputandum est. Est 11.
- III. Nec in hac retributione bonorum ad Christi meritum respicitur, sed tantum ad primam justificationem generis humani, in qua legè naturali institutum est, ut iusto Dei iudicio obedientiæ mandatorum vita æterna reddatur. Est 12.
- IV. Opera bona à filiis adoptionis facta non accipiunt rationem meriti ex eo quod fiunt per spiritum adoptionis inhabitantem corda Filiorum Dei, sed ex eo, quod sunt conformia legi, quodque per ea præstatur obedientiæ legi. Est 14.
- V. Dicit rationem meriti non consistere in eo, quod qui benè operatur habeat gratiam, & inhabitantem Spiritum Sanctum, sed in eo solum, quod obedit divinæ legi: quam sententiam sæpius repetit, & multis rationibus probat fere toto libro. Est 16.
- VI. Dicit sentire cum Pelagio, qui dicunt esse necessarium ad rationem meriti, ut homo per gratiam adoptionis sublimetur ad statum Deificum. Est 18.
- VII. Pelagii sententia est. Opus bonum circa gratiam adoptionis factum non est regni cælestis meritorium. Est 13.
- VIII. Dicit, opera Catechumenorum, ut fidem, & pœnitentiam ante remissionem peccatorum factam, esse vitæ æternæ merita, quam vitam non consequenter Catechumeni, nisi prius præcedentium delictorum impedimenta tollantur. Est 19.
- IX. Videtur insinuare, quod opera iustitiæ & temperantiæ, quæ Christus fecit ex dignitate personæ operantis non traxerint majorem valorem. Est 20.
- X. Celebris illa Doctorum distinctio, divinæ legi mandata bifariam impleri, altero modo quantum ad præceptorum operum substantiam tantum, altero quantum ad certum quendammodum, videlicet, secundum quem valent operantem perducere ad regnum æternum, hoc est, ad modum meritorium, commentitia est, & explodenda. Est 61.
- XI. Illa quoque distinctio, qua opus dicitur bifariam bonum, vel quia ex objecto, & omnibus circumstantiis rectum est, & bonum, quod moraliter bonum appellari consuevit, vel quia est meritorium regni æterni, eo quod fit à vivo Christi membro per spiritum charitatis, rejicienda putatur. Est 62.

NOTA XXX.

1. **P**er se patet totius hujus erroris systema, quem Assertor operosissimè adstruit libris de meritis operum præsertim secundo. Summa in eo consistit, quod ad meritum impertinens esse velit, quæ sit operantis dignitas, excellentia aut sublimitas, modò opus ipsum bonum sit & legi Dei conforme: ideòque titulus cap. III. ejusdem libri sic ait: Quod natura humana etiam Spiritu Sancto destituta, si Dei mandata illibate servaret, esset de præmio secunda: & titulus capituli VI. Quod opera pœnitentium non absurdè dici queant regni cælestis merita, etiam ut mox addit, sine prævia remissione peccatorum, adeòque antequam viva

sint membra Christi. Quæ omnia rursus mirum est ab eo dici potuisse, qui Trident. interfuit, à quo contrarium diseritissimè traditum fuit sess. 6. cap. 16. ubi de meriti ratione ex professò agitur. Cum, inquit, ille ipse Christus Jesus tanquam caput in membra, & tanquam vitis in palmites, in ipsos justificatos jugiter virtutem insuat, quæ virtus bona eorum opera semper antecedit, & comitatur, & subsequitur, & sine qua nullo pacto Deo grata & merita esse possent. Item canone 32. Si quis dixerit..... ipsum justificatum bonis operibus; quæ ab eo per Dei gratiam & Jesu Christi meritum, cujus vivum membrum est, sunt, non verè mereri augmentum gratiæ, & vitam æternam ..... anathema sit. Quibus locis non de nihilo Sacra Synodus diseritè meritum primò non ponit nisi in justificato; & deinde eundem utrobique vivum Christi membrum facit, ut plena meriti ratio habeatur.

2. Decepit vitum primò hæc ejus ratiocinatio cap. II. quod operi malo ex solâ deformitate operis mors debeatur æterna: igitur & bono operi ex sola conformitate cum lege debeatur vita æterna. Quasi nimirum tantumdem sufficiat ad bonum ac ad malum. Accessere loca quædam Augustini, quæ præsertim citat cap. III. ubi S. Doctor affirmat, naturam humanam si potest sibi sufficere ad implendam legem, perficiendamque justitiam, de vita æterna debere esse securam, etiam si fides eam lateat Sanguinis Christi: quia videlicet Deus esset injustus, si ad ejus regnum non admitteretur justus. Quæ loca objici non potuissent contra Catholicam Tridentini doctrinam, nisi Author malè intellexisset justitiam, & quidem perfectam, de qua loquitur Augustinus; eamque collocasset, juxta doctrinam suam alibi refutatam, in nuda obedientia mandatorum, contra aliam Tridentini doctrinam quam ibidem quoque exponimus.

I M P E R T I N E N S.

Est qui sic argumentetur: Ecclesia matrimonio jungit personas steriles ac effatas: ergo concedit eis uti matrimonio. Responde: Concedit hoc illis Secundum indulgentiam, sicut concessit Paulus. Indulgentia autem, ut supra dicentem audivimus D. Thomam, est de venialibus. Verum addit idem, ne Ecclesiam quidem tales monere, ne utantur conjugio, aut saltem ne debitum postulent: sicut monet, ait, obstrictos voto castitatis. B. frustra moneret, quod scit eos numquam servaturos. Adde quod solum quæstio sit de peccato veniali, secus quam in obstrictis voto castitatis: unde nec monet etiam conjuges ne ob solam voluptatem commisceantur. Pluribus huic Theologo ad multa responderemus, nisi sciremus in proximo esse responsum alterius, non valatica, Thesi, sed operi permanentiori commissum.

DE MERITIS ANGELORUM ET PRIMI HOMINIS.

P R O P. D A M N.

- I. **V**ita æterna homini integro & Angelo promissa fuit intuitu bonorum operum. Et bona opera ex lege naturæ ad consequendam illam per se sufficiunt. Est 14.
- II. Nec primi hominis adhuc integri merita rectè vocantur gratia. Est 1.
- III. Et bonis Angelis, & primo homini, si in statu illo permansissent usque ad ultimum vitæ, felicitas esset merces, & non gratia. Est 3.
- IV. In promissione facta Angelo, & primo homini continetur naturalis justitiæ constitutio, quæ pro bonis operibus sine alio respectu vita æterna justis promittitur. Est 5.
- V. Naturali lege constitutum fuit homini, ut si in obedientia perseveraret, ad eam vitam pertransiret, in qua mori non posset. Est 6.
- VI. Dona concessa homini integro, & Angelo, forsitan non improbanda ratione possunt dici gratia. Sed quia secundum usum scripturæ nomina gratiæ, tantum ea munera intelliguntur, quæ per Jesum malè merentibus, & indignis conferuntur, ideo neque merces, quæ illis redditur, gratia dici debet. Est 9.
- VII. In redemptis per gratiam Christi nullum inveniri potest meritum bonum, quod non sit gratiæ indigno collatum. Est 8.

N O T A X X X I.

Multa horum conformia sunt aliis quæ suprâ refutavimus. Habet ea Baius sparsim per lib. 1. de Meritis operum. Præcipuus error est, quòd nolit auxilium primi hominis & Angeli.